

Vibeke Grønbæk (RV):

Det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet vil ikke få radikal støtte, og begrundelsen er meget enkel. Da Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Forlaget Gyldendal har indgået et samarbejde med hensyn til Dansk Biblioteksservice, som der ved afløser Bibliotekscentralen, finder vi, at forslaget er overflødigt.

Lysholm Christensen (KRF):

Bibliotekscentralen har været udsat for nogle højst pinlige problemer i den senere tid, og det er vel baggrunden for det forslag fra Fremskridtspartiet, der nu ligger her. Vi finder dog ikke fra Kristeligt Folkepartis side, at det er en løsning at privatisere denne institution. Vi er ikke enige med forslagsstillerne i, at det er en forsvarlig måde at få den opgave løst på.

Nu har jeg forstået, at kulturministeren er langt inde i en løsningsmodel, og det er ikke det, der er på dagsordenen i dag, så det skal jeg ikke kommentere; jeg vil blot kort afvise Fremskridtspartiets forslag.

Kim Behnke (FP):

Under et tidligere forslag fra Fremskridtspartiet i dag – det var ganske vist på kommunikationsministerens område – blev Fremskridtspartiet beskyldt for, at vi var alt for tidligt ude. Under dette forslag kan jeg forstå, at hovedargumentet er, at Fremskridtspartiet er for sent ude.

Ikke desto mindre vil jeg gerne rette de misforståelser, der har været om det. Vi ser ikke noget som helst problem i, at det pågældende selskab allerede er lavet. For det, det handler om, er, hvem der skal løse opgaven. Formålet er ikke, at vi – hvad jeg kunne forstå Venstres ordfører var lidt i tvivl om – skal ud at prøve at sælge aktier i et konkursramt offentligt selskab. Formålet er, at selve den opgave, det er at få lavet bl.a. nationalbibliografien og de andre opgaver, bliver flyttet til et rent privat selskab. Den konstruktion, man nu er nået frem til med to tredjedele eller tre fjerdedele offentlig og en tredjedel eller en fjerdedel privat, er et meget betænkeligt arrangement. Det er første gang nogen sinde, at man har et selskab, der er ejet delvis af det offentlige, i dette tilfælde af kommunerne i form af KL, og delvis af private.

Jeg ved godt, at det først er senere på sæsonen, vi skal have diskussionen om kommunalfuldmagt osv., men det er trods alt meget betænkeligt, når man ser, hvordan det offentlige hidtil har forvaltet denne opgave. Hvis vi havde været i en situation, hvor det offentlige virkelig havde forvaltet opgaven godt og grundigt, kunne jeg forstå, at man var betænkelig og ikke ville overføre den til private, men det offentlige har haft chancen og har misbrugt den. Det offentlige har skaltet og valtet med skatteydernes penge og har, hvad måske er endnu værre, bragt de private investorer, der havde penge til gode, i den situation, at de må afskrive tabene. Det er resultatet af, at politikere og embedsmænd tror, de skal drive forretning; det formår de ganske enkelt ikke, men de fortsætter med det.

En ting i hr. Duetofts indlæg var jeg enig i, nemlig det betænkelige i, at det offentlige her laver selskabsrytteri. Man er meget hurtigt til at kritisere, hvis private har et anpartsselskab, lukker det og lader stort set tilsvarende aktiviteter starte i konens navn dagen efter. Så er man der med den løftede pegefingert og fordømmer det, der foregår, fordi der er nogle kreditorer, der mister nogle penge. Her lader man minsandten det offentlige lave en tilsvarende transaktion, oven i købet i en situation, hvor det var muligt, at de private kreditorer kunne have fået et langt bedre resultat ud af det, end tilfældet er, for der lå et tilbud om, at der var nogle, der var parate til at indfri en langt større del af gælden og parate til at løse opgaven.

Men det var et svensk selskab, og nok har vi nordisk samarbejde, og nok skal vi være sammen i de nordiske lande, har fælles kulturarv osv., men vi skal sandelig ikke have svenskerne til at lave den danske nationalbibliografi! Hvad er det for en dobbeltmoral og noget hykleri? Hvorfor kan svenskerne ikke lave den danske nationalbibliografi akkurat lige så godt som et dansk selskab? Selvefølgelig kan de det, og de var oven i købet parate til at påtage sig opgaven og til at indfri en langt større del af den gæld, man nu løber fra.

Vi mener, at det offentlige i den grad har spillet fallit, og den opgave, som jeg er enig med SF's ordfører i at det er meget væsentligt bliver løst, er så vigtig, at vi nu ikke længere kan tillade, at det offentlige skalter og valter